

§ 88.

Нарѣчіа мѣропоказателны.

1. Славеи-тъ плькътъ твърдъ добръ.—Нарѣчіе-то: твърдъ, ся относи на друго-то нарѣчіе: добръ, и показва мѣрж-тъ на качество то.

Нарѣчія, кои показватъ мѣрж на качество, ся назичатъ мѣропоказателны.—Твърдъ—нарѣчіе мѣропоказателно.

2. Напишете нѣколко прѣложенія съ нарѣчія мѣропоказателны; Твърдѣ—весма—яко—мощнѣ.

§ 89.

Нарѣчіа мыслеобразны.

1. Какъ хытро си плете паека-тъ паучинж-тъ! Какъ искусно пчелы-тъ градъкъ кѣщички-тъ си! А мравкы-тъ—тыя мѣнички животинки—натрупватъ голъмы купчины. Истина, вѣ природж-тъ е всичко прѣмѣдро устроено: надали бы могли ныя да направимъ кѣщички подобръ отъ пчелы-тъ и паучинж подобръ отъ паека-тъ:

Въ прѣложение: истина, вѣ природж-тъ е всичко прѣмѣдро устроено, нарѣчіе-то: истина, е дума вводна, която показва образъ на мысленіе.

Въ прѣложение: надали бы могли ныя да направимъ кѣщички подобръ отъ пчели-тъ, и паучинж подобръ отъ паека-тъ, нарѣчіе-то: надали, е такожде вводна дума, която показва образъ на мысленіе.

Нарѣчія, които показватъ образъ на мысленіе, назичатъ ся нарѣчія мыслеобразны.—Истина, надали—нарѣчія мыслеобразны.